

ΕΤΟΣ 55ον

6 Μαΐου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (2814)

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ - ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Ἀπό τήν σημερινή ἀποστολική περικοπή πληροφορούμαστε ὅτι γιά πρώτη φορά στήν Ἀντιόχεια οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ, οἱ πιστοί στόν Κύριο, ὀνομάσθηκαν χριστιανοί. Γράφει συγκεκριμένα ὁ θεόπνευστος συγγραφέας τῶν Πράξεων ὅτι «ἐγένετο... χρηματίσαι πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητάς χριστιανούς» (Πράξ. 11,26). Ἀπό τήν σπουδαία ἐκείνη, τήν τρίτη σέ μέγεθος, πόλη τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, τήν Ἀντιόχεια, ἡ ὀνομασία αὐτή ἐξαπλώθηκε καί σ' ἄλλες ἐκκλησίες καί τελικά ἐπικράτησε διεθνῶς. Καί γιά πρώτη φορά βρισκουμε τόν ὄρο «Χριστιανισμός» σέ κείμενο τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, μεγάλου πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας πού ἔζησε τόν 2ο αἰώνα. Ἐκτοτε ὅσοι πιστεύουμε στόν Χριστό καί στή θεία διδασκαλία Του φέρουμε καί σήμερα τό τιμημένο ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ. Ἱερό ὄνομα καί τίτλος τιμῆς. Τό ὑπεροχώτερο ὄνομα γιά τό ὁποῖο ἀξίζει ὁ ἄνθρωπος νά ζεῖ, νά θυσιάζεται καί νά χαίρει.

Βαρυσήμαντη ὀνομασία

Πράγματι τό ὄνομα χριστιανός ἀποκαλύπτει τή μεγάλη ἀλήθεια πῶς οἱ πιστοί ἀνήκουν στόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Ἀπό τήν ἡμέρα τοῦ Βαπτίσματος καί τοῦ Χρίσματος μας εἴμαστε τοῦ Χριστοῦ πιστοί καί μαθητές, διότι ἔχουμε «ἐξαγορασθεῖ» ἀπό Ἐκεῖνον. «Οὐκ ἐστέ ἑαυτῶν, ἠγοράσθητε γάρ τιμῆς» (Α΄ Κορ. 6,19-20) τονίζει ὁ ἀπ. Παῦλος. Ὅταν ἐξήλθαμε ἀπό τήν ἁγία κολυμβήθρα μέ τό ἅγιο βάπτισμά μας γίναμε μέλη τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Του καί εἴμαστε χριστιανοί, κατά χάριν υἱοὶ Θεοῦ καί «συγκληρονόμοι Χριστοῦ». Ἀνῆκουμε ἅλοιπὸν στό γενεαλογικό δέντρο τοῦ Χριστοῦ καί μέ τόν συνεχῆ πνευματικό μας ἀγώνα ἀπό «ἀγριέλιος» γινόμαστε «καλλιέλιος» (Ρωμ. 11,24), γιατί «ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθησαν» (Γαλ. 3,27) ἀνήκουν πλῆρον στό γένος τό ἐκλεκτό, στό βασιλῆιο ἱεράτευμα, στό ἔθνος τό ἅγιο. Ἔτσι οἱ χριστιανοί καθίστανται «φῶς» καί «ἄλας» στήν κοινωνία καί ἀποτελοῦν τήν καλή ζύμη, τή ζωτική ἐντελέχεια πού ἐμψυχώνει τόν ὀργανισμό τῆς ἀνθρώπινος κοι-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ια' 19-30)

Οι Απόστολοι ευαγγελίζονται τό Χριστό

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεῖρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. ἤκουσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὅτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελεθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγεγνημένος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὗρων αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίζου τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστάς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠύπορευτο τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

ωνίας. Ὁραιότατα μάλιστα διαβάζουμε στὴν ἐπιστολὴ πρὸς Διόγνητον κείμενο τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων, ὅτι οἱ χριστιανοὶ βρίσκονται μέσα στὴν ὑλικὴ σάρκα, ἀλλὰ δὲν ζοῦν ζωὴ σαρκική. «Ἐπὶ γῆς διατρίβουσιν, ἀλλ' ἐν οὐρανῷ πολιτεύονται». Ἐπαξίως, λοιπόν, τὸ ὄνομα χριστιανός ὀφείλομε καὶ φέρουμε καὶ στοὺς σημερινούς δύσκολους καιρούς.

Χριστιανισμός, ἡ ὕψιστη εὐεργεσία στὴν ἀνθρωπότητα

Ἡ μεγάλη ἀξία πού κρύβει τὸ ὄνομα χριστιανός δίνει βαθύτατο καὶ οὐσιαστικὸ πνευματικὸ περιεχόμενο, πέρα ἀπὸ κάθε ἰδεολογία καὶ στὴ λήξη Χριστιανισμός. Γιατὶ Χριστιανισμός εἶναι ἡ μίμνηση τοῦ Χριστοῦ στὴν πράξη. Εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς θείας διδασκαλίας στὴν καθημερινή ζωὴ, ἡ ἐλεύθερη βίωση τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως στὸν Σαρκωθέντα, Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα Χριστό.

Ἀνυπολόγιστη δὲ εἶναι ἡ προσφορά τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴ δημιουργία τοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ φώτισε πολλὰς πλευρὰς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος καὶ εἴκοσι αἰῶνες τώρα ἡ ἀνθρωπότητα γνῶρισε ἐξαιρετικὰ ἐπιτεύγματα. Ὅπου εἰσῆλθαν οἱ ἀκτίνες τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος καὶ ἤθους ἐκεῖ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, ἐκεῖνοι πού εἶχαν διασπαρῆ ἔνεκα τοῦ διωγμοῦ, πού ἔγινε ἐξ αἰτίας τοῦ Στεφάνου, ἔφθασαν μέχρι τῆς Φοινίκης καί τῆς Κύπρου καί τῆς Ἀντιοχείας, ἀλλά δέν ἐκήρυτταν τόν λόγον σέ κανένα παρά μόνον σέ Ἰουδαίους. Μερικοί ἀπό αὐτούς ἦσαν Κύπριοι καί Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι, ὅταν ἐμπῆκαν εἰς τήν Ἀντιόχειαν, ἐμιλοῦσαν εἰς τοὺς ἑλληνιστάς κηρύττοντες τό χαρμόσυνον ἄγγελμα περί τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καί τό χέρι τοῦ Κυρίου ἦτο μαζί τους καί μέγας ἀριθμός ἐπίστεψε καί ἐπέστρεψε εἰς τόν Κύριον. Ἐφθασε δέ ἡ εἰδῆσις γι' αὐτούς εἰς τά αὐτιά τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων καί ἔστειλαν τόν Βαρνάβαν ἕως τήν Ἀντιόχειαν. Ὅταν αὐτός ἔφθασε καί εἶδε τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρηκε καί παρώτρυνε ὅλους νά παραμένουν πιστοί εἰς τόν Κύριον μέ σταθερή καρδιά, διότι ἦτο πραγματικά ἄνθρωπος ἀγαθός καί γεμάτος Πνεῦμα Ἅγιον καί πίστιν. Ἀρκετός δέ λαός προσετέθη εἰς τόν Κύριον. Τότε ὁ Βαρνάβας ἀνεχώρησε εἰς τήν Ταρσόν διὰ νά ζητήσῃ τόν Σαῦλον καί ὅταν τόν εὗρῃκε τόν ἔφερε εἰς τήν Ἀντιόχειαν. Ἐμειναν δέ ἕναν ὀλόκληρον χρόνον εἰς τήν ἐκκλησίαν καί ἐδίδαξαν πλῆθος πολύ. Εἰς τήν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταί ὠνομάσθησαν διὰ πρώτην φοράν Χριστιανοί. Κατά τās ἡμέρας αὐτάς κατέβηκαν προφηταί ἀπό τά Ἱεροσόλυμα εἰς τήν Ἀντιόχειαν. Ἐνας δέ ἀπό αὐτούς, ὀνομαζόμενος Ἄγαβος, ἐσηκώθηκε καί προεῖπε διὰ τοῦ Πνεύματος, ὅτι θά ἐγένετο μέγαν πείνα εἰς ὅλην τήν οἰκουμένην, ἡ ὁποία καί ἔγινε ἐπί Κλαυδίου Καίσαρος. Ἀπεφάσισαν δέ οἱ μαθηταί νά στείλῃ ὁ καθένας, ἀνάλογα πρός τήν οἰκονομικήν του κατάστασιν, βοήθειαν εἰς τοὺς ἀδελφούς πού κατοικοῦσαν εἰς τήν Ἰουδαίαν. Αὐτό καί ἔκαναν καί τήν ἀπέστειλαν εἰς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ τοῦ Βαρνάβα καί τοῦ Σαύλου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

φύτρωσε καί ἀναπτύχθηκε τό ὠραῖο, τό ἀληθινό καί τό δίκαιο, οἱ ἀξίες, τά θεμελιώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα. Τά πορίσματα τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ ἀποδεικνύουν περὶτρανα ὅτι ὁ Χριστιανισμός δέν ἦταν καί δέν εἶναι ἄρνηση. Εἶναι θέση καί κατάκτηση τῆς ζωῆς. Ἀπό τῆς ἐμφανίσεώς του στό ἱστορικό γίγνεσθαι γίνεται παράγοντας προόδου σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δράσεως τοῦ ἀνθρώπου προσφέροντας πολλὰ στά γράμματα, στίς τέχνες καί ἐπιστῆμες. Ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστιανισμοῦ καί τά μηνύματά του ἐπηρέασαν εὐεργετικά καί ἐληπιδοφόρα τίς ἀνθρώπινες κοινωνίες, ὥστε μέ τήν καινούργια ἐντολή τῆς ἀγάπης πού κήρυξε ὁ Χριστός, ὁ ἄνθρωπος βρῖσκει νόημα καί προοπτική στή ζωή του. Μέ τήν χριστιανική διδασκαλία ἡ γυναίκα ἀνυψώθηκε ἀπό τήν κατάστασιν τοῦ πράγματος, τό παιδί δέν εἶναι πλέον σέ καταφρόνηση, ὁ δοῦλος εἶναι ἄνθρωπος καί ὁ ξένος εἶναι ἀδελφός.

Ὅσοι πραγματικά ζοῦν τόν ἀληθινό Χριστιανισμό, αὐτοί βεβαιώνουν ὅτι ἡ πίστη αὐτή ἔχει «ἐπαγγελίες», ὄχι μόνον γιὰ τή μέλλουσα ζωή, ἀλλὰ καί γιὰ «τήν νῦν».

Ἀρχιμ. Χ.Π.

6 Μαΐου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
« Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἐορτή, ἐν ἧ ὁ Χριστός μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγηι», Ἰώβ τοῦ δι-
καίου καὶ πολυάθλου (1700-1500 π.Χ.), Σεραφεῖμ ὀσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς
ἀσκήσαντος († 1602).

Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5-42.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Μαΐου, Ζ΄ Ἀπό τοῦ Πάσχα.

Ἀπόστολος: Πράξ. ις΄ 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ΄ 1-38.

Ἡ ΕΞΑΡΤΗΣΗ, Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Οἱ ψυχολόγοι λένε πῶς οἱ νέοι ἄνθρωποι, λόγω ἡλικίας, δέν ὑπολογίζουν τό θάνατο, δέν τόν σκέφτονται, δέν ἔχει μέσα τους ἐκτόπισμα. Κι ἔτσι, ὅσοι προ-
σπαθοῦν νά τούς ἀποτρέψουν ἀπό τίς ποικίλες ἐξαρτήσεις προβάλλοντας ὡς
ἐπιχείρημα τόν κίνδυνο τοῦ θανάτου, δέν πετυχαίνουν τίποτα· οἱ νέοι δέν ἔχουν
συναίσθηση τοῦ κινδύνου. Ὅμως, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλον, οἱ νέοι συναι-
σθάνονται τήν ἀξία τῆς ἐλευθερίας: ἀποζητοῦν αὐτονομία, διεκδικοῦν ἀνεξαρ-
τησία βούλησης καί ζωῆς. Κι ἔτσι, ὁ κίνδυνος τῆς ἀνελευθερίας ἴσως ἀποτελεῖ
πειστικότερο ἐπιχείρημα ἀπό αὐτόν τοῦ θανάτου: ἡ κάθε εἶδους ἐξάρτηση ση-
μαίνει ὑποδούλωση, καθήλωση τῆς θέλησης στά δεσμά τῆς ἀνάγκης, σημαίνει
δηλαδή ζωή ἀσύμμετρη μέ τά ἀληθινά ὀράματα καί τίς ἐπιδιώξεις τῶν νέων.

**Ἀκοῦστε στόν Ραδιοφωνικό Σταθμό
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
«Συμπόσιο λόγου σέ κοινωνία διαλόγου»,
μέ τήν Θεολόγο Λία Μωραϊτάκη καί τόν Φαρμακοποιό
Δημήτρη Περδετζόγλου, κάθε Κυριακή στίς 15.00**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κά-
θε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό
Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ
ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς
Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm